

A NÉPI DEMOKRÁCIÁK EREJE

Amikor a békétábor erősödéséről beszélünk, elsősorban a Szovjetunió erősödésére és azokra a hatalmas gazdasági és politikai eredményekre gondolunk, amelyek a népi demokratikus államokban a Szovjetunió segítségével a felszabadulás után bekövetkeztek. Ugyanakkor az imperialista tábor az anarchikus termelés, a kapitalizmus általános válsága folytán fokozatosan veszít erejéből. A kizsákmányolt dolgozók maguk sem látják értelmét az imperialista államokban a termelés fokozásának: nem látják értelmét, mert a termelés emelkedésével életszínvonaluk nem emelkedik. A tervszerű szocialista termelésnek hatalmas eredményei a Szovjetunióban és a népi demokráciákban azt példazzák a világ dolgozóit, hogy életük akkor változik meg, életszínvonaluk akkor emelkedik, teljes politikai, gazdasági és kulturális szabadságukat csak akkor vívhatják ki, ha lerázák magukról az imperializmus jármát és a szocializmus, a tervgazdálkodás útjára térnek.

A kapitalizmus azonban görcsösen ragaszkodik válságba jutott hatalmához: az imperializmus a világháború kirombantásában látja a válságból kivezető utat. A Szovjetunióban és a népi demokráciákban nincsen válság. Békés politikai és gazdasági körülmények között járják a felemelkedés útját. A Szovjetunió egész béképolitikáját ez célozza és az eredmények lemérhetők a népi demokráciák és köztük Kína hatalmas gazdasági fejlődésén.

A Szovjetuniónak a második világháborúban aratott világtörténelmi győzelme után és annak alapján indult meg Magyarország, Albánia, Bulgária, Csehszlovákia, Lengyelország, a Német Demokratikus Köztársaság

A Kínai Népköztársaság is akkor indult el a fejlődés útján, amikor a forradalomból győztesen kikerülve, létrejött a Kínai Népköztársaság, majd a Szovjetunióval megkötötték a baráti, szövetségi és kölcsönös segélynyújtási egyezményt.

Míg a kapitalista államokban az egyre fokozódó munkanélküliség, az életszínvonal állandó süllyedése, az árak állandó emelkedése tartja napról-napra izgalomban és sújtja a dolgozókat, addig a népi demokratikus államokban teljesen felszámolódott a munkanélküliség. Szakember hiány van, az életszínvonal emelkedik és az árak hol egyik, hol másik szükségleti cikk-nél csökkennek. Romániaiban például Antonescu fasista diktatúrája alatt mérhetetlen magas árak voltak, az infláció dühöngött és most a tervgazdálkodás következtében az áruházakban, üzletekben, népboltokban ez évben 32,7 százalékkal több árut adtak el, mint 1950 második negyedében. Ugyanakkor a beruházások összege 36 százalékkal volt nagyobb, mint az elmúlt esztendőben. Ez a hatalmas fejlődés Lengyelország példájában is látható: míg a háború előtt a lengyel mezőgazdaságban mindössze néhány tucat traktor dolgozott, ma már 25 ezer traktor szántja a felszabadult lengyel parasztok földjét, 1009 lengyel faluban gyült ki a villany a lengyel hat éves terv eredményeként.

A népi demokratikus erők hatalmas gazdasági fejlődése mind erősebb bázist jelent az imperialista államokban élő békét akaró, békeszerető dolgozók nagy felszabadító harcában. Kína, a 450 millió népvel rendelkező felmérhetetlen területű állam, ma már nem szákmány területtel többé az imperialistáknak és a számokban szinte kifejezhetetlen értékű természeti kincsei nem az imperialista tábor háborúis céljait szolgálják, hanem a békés építést, a békétábor erősítését. Lenin elvtárs még 1923-ban azt írta: „A harc kimenetelét végeredményben az határozza meg, hogy Oroszország, India, Kína sgb. a világ lakosságának óriási többsége. S az utóbbi években éppen a lakosságának ez a többsége sodródik bele rendkívüli gyorsasággal a felszabadulásért folyó harcba, úgy hogy eb-

ben az értelemben még a kételynek az árnyéka se férhet ahhoz, hogy a világot átfogó harc végső megoldása minő lesz. Ebben az értelemben a szocializmus végleges győzelme tökéletesen és feltétlenül biztosított.”

Lenin elvtársnak ez a zseniális előrelátása napról-napra mindinkább beigazolódik. A 475 millió Kínán kívül Európában is több mint százmillió ember szabadult fel az imperialisták elnyomása alól. A Szovjetunió Kommunista Bolsevik Pártjának útját követve, a népi demokratikus államok Kommunista Pártjai teljes erejüket a békés építő munkára fordíthatják és irányítói a gazdasági újjáépítésnek. A Szovjetunió segítségével a népi demokratikus államok egy hatalmas gazdasági egységet alkotnak. Ez az egység függetlenítette magát az imperialista államok rablógazdálkodásától és bevehetetlen váravá vált a békének.

Nem kétséges tehát, hogy a békétábor sokkal hatalmasabb politikai, gazdasági erővel rendelkezik, mint az imperialista tábor. 800 millió ember tervszerű gazdálkodása a fejlődésnek a jólétnek olyan alapját veti meg, amelyet a történelem eddig még nem ismert. Kína ipara például szinte egy napról a másikra éledt újjá és erősödött meg felszabadulása után. Kelet-Németország, Magyarország, Lengyelország és a többi demokratikus államok elmaradt mezőgazdasága és ipara a Szovjetunió segítségével nyomán mérhetően megerősödött.

A népi demokratikus államok ereje és fejlődése elsősorban abban rejlik, hogy a népi demokratikus rendszer, a szocialista termelés gondolkodásukban is megváltoztatta az embereket. Fejlődő szocialista kultúránk, a marxizmus-leninizmus megmutatta a dolgozók előtt a felemelkedés helyes útját. Rávilágított a kapitalizmus rothadó, rabló jellegére és megváltoztatta a dolgozók viszonyát az államhoz és a termeléshez. Míg a Horthy-Magyarországon a munkások nem gondoltak arra, hogy taktakékoskodjanak, mert hiszen abból semmi hasznát nem láttak, most egymásután lépnek ki az ismeretlenségből a Gazda Gézák, akik gondosan vigyáznak minden szegre, minden szál fonajra, mert tudják, hogy ennek megbecsülése a dolgozók vagyonának a megbecsülését jelenti. A gyárakban, üzemekben, a hivatalokban is egyre nagyobb méretekben bontakozik ki valamennyi népi demokratikus állam-ban a munkaverseny és a dolgozók nagy lelkesedéssel veszik át a Szovjetunió tapasztalatait: Pável Nyikov gyorsvágó módszerét, Kovaljov szovjet mérnök útmutatásait.

Ez a rugója úgy a magyar, a német, mint a csehszlovák, bolgár, román lengyel, valamint a kínai ipar fejlődésének is. A szocialista szovjet mezőgazdaság tapasztalatainak a felhasználása indította el a népi demokratikus államok mezőgazdaságának is határtalan arányú fejlődését. Mindez a nagy fejlődés párosul azokkal a hatalmas politikai eredményekkel, amelyeket a népi demokratikus államok a magyar dolgozó néppel együtt a Szovjetunió vezetésével a békéért folyó harcban elértek. Legyőzhetetlen erő ez, ha figyelembe vesszük, hogy velünk vannak az imperialista elnyomás alatt szenvedő 100 millió is, az eddig még fel nem szabadult országokban.

Az a hatalmas békeharc, amely az egész világon folyik és amelyben mi, magyar dolgozók, közvetlenül pedig Csongrád megye dolgozó is, bekapcsolódunk, egy új világnak veti meg az alapját. A békeharc eredménye elsősorban a politika és a gazdasági erők fokozásától függ. Ezért kell magunkat ideológiailag jól felfegyverezni, gazdaságilag pedig mind nagyobb lendülettel dolgozni öt éves tervünk sikeréért. Ebbe a hatalmas békeharcba kapcsolódik az a nagyarányú mozgalom is, amely a nép általánosan adott kölcsönös bizalmát előre országunk fejlődését, békénk megvédését, jövőnk biztosítását,

A kommunisták példamutatása nyomán

Mind több dolgozó paraszt fog össze Tápén a közös boldog jövő érdekében

Szeptember eleje óta 421-en csatlakoztak a községben a termelőszövetkezeti mozgalomhoz

„Dús kalászkodunk lengeti a selymes, bűszke szellő...”

— száll a dal frissen és erősen a tápéi anácsháza hangszórójából. Dolgozó parasztot köszönt a dal, olyan parasztot, aki most lépett az igazi boldogulás, a termelőcsoportok útjára.

Szeptember hónapban valósággal „megmozdult a föld” Tápén, — amint azt mondani szokták. Nincs olyan nap, hogy húsz-harminc dolgozó paraszt ne írja alá a belépési nyilatkozatot. A község házán és a falu több forgalmasabb helyén kifüggesztett táblákon hosszan sorakoznak

az új belépők nevei.

Pénteken estig csupán szeptember eleje óta 421 dolgozó paraszt választotta a szövetkezeti gazdálkodás útját. A 421 dolgozó paraszt, vagyis mintegy 220 család, több mint 110 holddal csatlakozott a termelőszövetkezeti mozgalomhoz.

Mi váltotta ki Tápé dolgozó parasztjaiból, hogy ilyen nagy tömegben fordultak a közös gazdálkodás felé?

— Meglátták a környékbeli, hogy közös gazdálkodással mennyivel jobb eredményeket érhetnek el — adja meg a feleletet Nagy Pál elvtárs, a tápéi Ady Endre III. típusú szcs párttitkára. — Meglátták, hogy például az egyéni gazdálkodók 15 mázsás árpatermésével szemben a csoport 22 mázsás átlagot ért el, búzából pedig 2 mázsás átlaggal termelt többet a csoport. Ez csak a közös gazdálkodással, a gépi műveléssel lehetséges.

A kommunisták példamutatása

volt emellett az a hatalmas erő, amely ilyen nagy lendülettel vitte előre a termelőszövetkezeti mozgalom ügyét. A tápéi pártszervezet vezetősége szeptember elején egyöntetűen elhatározta, belép a szcs-be, hiszen ez nemcsak jól felfogott egyéni érdeke valamennyiüknek, de kötelességük is, hogy példát mutassanak vele.

kis csoportban.

Olvasta az újonnan belépettek neveit.

— Hiába nézed, a te neved nincs rajta, mert még nem léptél be a csoportba — szólította meg Huszta István elvtárs, a község párttitkára.

— Majd rajta lesz! — vágta rá hirtelen Hódiné, aki már régóta gondolkodott rajta, hogy érdemes lenne belépni a csoportba. Ez a gondolat erősödött meg benne, amikor a párttitkár elvtárral együtt ballagtak tovább és beszélgettek a szcs eredményeiről.

— Aláírom a belépési nyilatkozatot — mondotta egyszerre, de azán hozzátette kissé sűgva: — A férjemnek azért ne szóljunk addig, míg őt is meg nem győzik ennek a lépésnek helyességéről a népevelők.

A népevelők fel is keresték Hódí Ferencet, nem is egyszer. A beszélgetések nem voltak hiábavalók. Hódí Ferenc szereti a családját, világosan gondolkodó ember, így hát nem csoda, ha aláírta ő is a belépési nyilatkozatot.

— No most már te is aláírhatsz — mondta ezután a feleségének, de Hódiné mosolyogva nézett férjére és boldogan közölte vele, hogy ezúttal megelőzte őt.

Az ellenségnek

nyilvánvalóan nem tetszik Tápén sem, hogy a község becsületes dolgozó parasztjai ilyen nagy tömegben lépnek a boldogulás útjára. Addig törték a fejüket, amíg kitalálták, hogy el kellene terjeszteni: aki kitölti a belépési nyilatkozatot, annál lejtart készítenek és

semmit sem adhat el, mert megszűnik a magántulajdon. Nem is késlekedtek a mindenféle gonosz-ságra hajlamos kulákok, hanem elkezdtek sügni-bügni rémhírekkel. Az öntudatos dolgozó parasztok természetesen kinevették ezt a „kitalált mesét, de akadtak, akik az első pillanatban felültek nekik. A Párt népevelői azonban ezeken a helyeken is eloszlatták a riadalmat és megmagyarázták, hogy a szcs-ben is mindenkinek lehet háztáji gazdasága, háza, kertje, de még jószágai is. Örömmel, bizalommal hallgatták a népevelők szavát — a dolgozó parasztok és nem egy helyen fordult elő, hogy olyan becsületes kisparaszt, aki először maga is továbbadta ezt a rémhírt — mint például Vince Géza —, most elsőnek szállt szembe az ellenség hírszételével és nemcsak belépett a termelőcsoportba, hanem még tíz újabb tagot is szervezett be meggyőző, felvilágosító munkájával.

Általános jelenség

különb is, hogy az új szcs-tagok maguk is csatlakoznak a népevelőkhöz. Ördögh Antal kisparaszt például, aki a III. típusú szcs-be kérte felvételét, belépése óta mindennap kisgyűlésen ismeri a nagyzemai gazdálkodás előnyeit és eredményeit. Gavrán József elvtárs, dolgozó paraszt pedig — aki az első között írta alá a belépési nyilatkozatot — ugyancsak kitűnő felvilágosító munkát végez és eddig 35 új tagot szervezett a termelőcsoportba. A kiváló népevelők között van Molnár Mária, DISZ-titkár is, a VIT-en járt országoshírű tápéi népi táncospor tagja. Molnár Mária helyesen gondolta, hogy először a családban kezdje meg a felvilágosító munkát és kétheti szorgalmas magyarázatai nyomán édesapja valóban belépett a csoportba, rálepett a biztos, nyugodt élet útjára.

„Barátként jöttünk, de mint testvérek távozzunk”

SZEGED DOLGOZÓI MELEG SZERETETTEL FOGADTÁK A CSEHSZLOVÁK NÉPHADSEREK MŰVÉSZEGYÜTTESÉT

Szeretettel várt vendégek érkeztek pénteken Szegedre: a Csehszlovák Néphadsereg Művészegyüttese. Békéscsabai nagysikerű szereplésük után jöttek hozzánk, hogy Szeged dolgozói előtt is bemutassák művészetüket és még mélyebbé tegyék a két nép elszakíthatatlan barátságát.

Csehszlovák vendégeinket népes küldöttségek várták a tanácsháza előtt rendezett ünnepélyes fogadtatáson. Hosszantartó taps juttatta kifejezésre az autóbuszok befutásakor azt a meleg barátságot, amelyet Szeged dolgozói irántuk éreznek. A megleghangulatú ünnepségek a Szegedi Pártbizottság nevében Zombori János elvtárs, első titkár fogadta őket, Bite Vince elvtárs, szervező titkár pedig közvetlenhangú beszédében üdvözölte az együtttest nemcsak a pártbizottság, de Szeged valamennyi dolgozója nevében.

Hangoztatta Bite elvtárs, hogy Szeged dolgozói már többször részesültek abban az örömben, hogy a Szovjetunió küldöttségei mellett, a szomszédos népi demokráciák küldöttségeit köszönthették.

— Ennek azért is van nagy jelentősége — mondotta —, mert a Szovjetunió által vezetett békétábor népei közötti barátságot erősítik azok a mind jobban elmélyülő kulturális kapcsolatok is, amelyekből az utóbbi időben egyre több atomlomal részesülnek Szeged dolgozói.

— A felszabadulás előtt a csehszlovák népek éppennyű nem volt lehetősége népi kultúrája építésére és továbbfejlesztésére, mint nekünk. Az uralkodó osztály, ha meg-

is engedte, hogy valamennyire is felszínre kerüljön a népi művészet, akkor annak csak szomorkodó, búskomor szavait hallhattuk. Ez természetes is, hiszen a dolgozó nép bilincsekbe kötve, elnyomva élt. Az a lendület, amelyet a népi művészet az elnyomás ellenére is megőrzött, kifejezi a nép szabadságvágyát és elszánt békeakarátát. Hálásan emlékezett meg Bite elvtárs beszédében arról, hogy a művészet virágzásnak indulását is a Szovjetunióknak köszönhetjük.

Lelekes éljenzés, taps fogadta beszédét. Az együttes érkezését ünneplő szegedi dolgozók és vendégeink egyaránt lelkesen éltették a felszabadító Szovjetuniót és a békétábor népeinek barátságát.

— Sztálin, Gottwald, Rákosi! — zúgott hosszan az éljenzés, majd ezután Antal József elvtárs, a szegedi helyőrség politikai tisztje köszöntötte csehszlovák vendégeinket az ünnepségen megjelent tisztiküldöttség és a néphadsereg nevében.

— Ez a látogatás — mondotta a többi között — megerősíti népünk és hadseregeink fegyverbaráti kapcsolatát, lehetővé teszi néphadseregeink harcosai és a magyar dolgozók számára, hogy még közelebb kerüljünk a csehszlovák néphez, kultúrájához, hadseregéhez és a közös célért együtt haladjunk a szocializmus érvényes, megvédése útján.

Leomlottak már a hatalmas Szovjetunió és a dicső Szegedi Hadsereg felszabadító harcai nyomán azok a mesterségesen emelt válaszfalak, amelyeket uralkodó osztályaink a csehszlovák és magyar nép közé emeltek.

Antali elvtárs beszéde után is felhangzott újból a lelkes éljen-

zés és taps, két kis úttörő pedig gyönyörű virágcsokorral kedveskedett az együttesnek. Az együttes vezetői megölték, megcsókolták őket, majd vezetőjük, Muzikar alezredes köszöntötte meg a szíves fogadtatást.

— Minél tovább vagyunk a magyar nép között — hangoztatta —, annál jobban növekszik a szeretet irántuk. Nagyon örültünk, hogy Magyarországra jöhetünk, de itt ez az örömrünk egyre fokozódik. Jól ismerjük azokat, akik a múltban el akartak bennünket választani egymástól. A burzsoázia, az imperialisták törekvése volt ez, akik ellen ma békénk megvédése érdekében közösen harcolunk a dicsőséges Szovjetunió által vezetett békétáborban.

Mint barátok jöttünk, de mint testvérek távozzunk és nem feledkezünk meg arról, hogy megvédjük határainkat az ellenséggel szemben, mint ahogyan ti is védtek déli határokat az áruló Tito-bandával szemben.

— Sztálin, Gottwald, Rákosi! — dörgött fel ismét az éljenzés. Virágcsokrokkal az üzemek küldöttei léptek ezután elő és árasztották el az együttest szeretetük jeleivel. Igen közvetlen, baráti hangulat alakult ki és boldogan mosolyogtak egymásra csehek és magyarok, két felszabadult nép derűs, életre virradt dolgozói.

A Csehszlovák Néphadsereg Művészegyüttese este a Szegedi Nemzeti Színházban mutatta be művészetét óriási sikerrel Szeged dolgozóinak. Az előadás ismeretése visszatarunk holnap lapunkban.